

Şeker Bazen Acıdır

– AyselAKSÜMER · 09 Nisan 2011

"Tatlı yiyelim, tatlı konuşalım" çocukluğuma ait hafızama yer etmiş en güzel sözlerden biriydi.

Annem ve babamın bayram alışverişinden dönmelerini sabırsızlıkla beklerdim. Acaba hangi poşetten bayram şekerleri ve çikolata çıkacak diye küçük kalbim heyecan içinde çarpardı.

Misafire ikram edilecekler ayrılır, bir parça da bana verilirdi. Sıkı sıkı tembih de arkadan gelirdi. Bak fazla yeme dişlerin çürür. Ama o jelatinlere sarılı rengarenk şekerler bana oyuncakla oynamak kadar zevk verirdi. Önce onlara sevgiyle bakar sonra bir güzel yerdim. Misafirliğe gittiğimde de hani sen küçüksün al bir tane daha dediklerinde anneme şöyle bir bakar, onun tebessümüyle onay alır cebine koyardım. Büyük bir iş yapmışcasına mutlu olurum.

Sonra bir şekerle daha tanışmıştım. Kağıt bir külah içinde üstte lokum, yanlarında iri akide şekerleri ve altında küçücük parlak beyaz şekerler.. O da bayram şekerleri gibiydi ama bana çok acı gelmişti. Annem ölmüştü ve anlayamıyordum. Neden en acı günümüzde tatlı ikram ediyorduk. Üstelik helvada yapıyordu ablamlar, çocuk kalbim o zamanlar bunu bir türlü çözememişti.

Aradan zaman geçti ve ölenle ölünmez gerçeğini anlamaya başladım. Hayatımıza bir beyaz daha girmişti. Ablam mutluydu çünkü sevdiği biriyle evleniyordu. Beyaz gelinliğinin içinde melek kadar güzeldi. Her tebessümün arkasından keşke annem de görebilseydi diyordu ama o hüznü anlayabiliyordum. Çünkü en sevdiğimiz annemizi kaybetmiştik ama evlilik denen güzel bir olayı yaşıyorduk. Yüzümüzde hüznün ve mutluluk karışımı bir ifade vardı. Çünkü annem de sağlığında kızlarının mürüvetini elbette ki görmek isterdi. Yine de suçluluk duyuyorduk sanki..

İşte orada bir şeker daha girmişti hayatıma. Adına nikah şekeri diyorlardı. Mutlu bir beraberliğe tatlı bir başlangıç ve o günün anısı olması içindi herhalde diye düşünmüştüm.

Biraz daha büyüyünce sorgulamaya başladım. Bu şekerler hep kalabalık ortamların ikramıydı. Ama bu kalabalık; bazen acı bazen de sevinçli olaylara tanıklık ediyordu. Geleneklerimizin ne kadar güzel olduğunu anladım. Herkes kısa sürede nasıl da birbirinin yanında oluyor ve sıkı sıkı kenetleniyordu.

Yaşım ilerledikçe herkesin ağzına sakız olmuş bir söz daha duydum. O da üç beyazdan uzak durun. Bunun içinde şeker de vardı. Çünkü şeker belli bir yaştan sonra metabolizmanın tam anlamıyla düşmanıydı. Vücudun kendisinin aslında bir şeker fabrikası olduğunu ve yediğimiz her şeyin zaten şekerle dönüştüğünü öğrendim.

Yani fazladan alınan şeker kilo ve hastalıklar olarak geri dönüyordu insanlara..

Ama zamanla yanlış anlaşıldı bu beyazlardan en saf ve güzeli olan şeker. Doktorlar şekerden uzak durun derken insanlardan da kendinizi uzaklaştırın dememişti ki.. Oysa ki şimdilerde bayramlarda insanların çoğu evinde durmamak ve misafir ağırlamamak için tatil beldelerine kaçır oldu.

Aysel AKSÜMER